

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XXVII. De Ebionaeorum haeresi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

ἀνάστασιν, ἐκκλησιαστικὰ δόγματα. ἀλλ' ἔ-
τοι μὲν τέτρες ᾤωνας ἐπιγράψαμενοι, τῆς
ἀληθῆς διποπεπλάκασιν ἐλπιδόθ.

dem qui ejusmodi servatores sibi adsci-
verant, spe veræ salutis penitus excide-
runt.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΖ΄.

Περί τῆς Ἐβιοναίων αἰρέσεως.

Ἄλλες ἢ ὁ πονηρὸς δαίμων τῆς αἰεὶ τὸν
ἄχριστον τῆ Θεῶ διαθέσεως ἀδυνατῶν
ἐπισείσαι, θαυραλήπτες εὐρών, ἐσφτερεί-
ζεθ. Ἐβιοναίους τέτρες οἰκείως ἐπεφήμιζον οἱ
πρώτοι, πτωχῶς καὶ ταπεινῶς τὰ αἰεὶ τῆ
Χριστὸ δόξαζόντας. λίτον μὲν γὰρ αὐτὸν καὶ κοι-
νὸν ἠγοῦντο, καὶ ἀποκοπὴν ἤθεες αὐτοῦ μόνον
ἀνθρώπων δεδίκαιωμένον, ἔξ ἀνδρός τε κοινω-
νίας καὶ τῆς Μαριίας γεγεννημένον δ' εἶν ἢ πάντως
αὐτοῖς τῆς νομικῆς ἰρησκειίας, ὡς μὴ ἀν δια-
μόνης τῆς εἰς τὸν Χριστὸν πίστεως καὶ ἔ καὶ αὐ-
τῶ βίαις ᾤωνσομύροις. ἄλλοι ἢ ἀπὸ τῆς
τῆς αὐτῆς ὄντες ἀποσηγορίας, τῶ μὲν τῶ εἰ-
ρημύρων ἐκτοπον διεδόδρασκον ἀτοπίαν, ἐν
παρθένῃ καὶ ἔ ἀγίῃ πνεύματι μὴ ἀγενέμενοι
γενόμενα τὸν Κύριον ἔ μὲν ἔβ ὁμοίως καὶ ἔτοι
ἀποπλάσχειν αὐτὸν, Θεὸν λόγον ὄντα καὶ σοφίαν
ὁμολογοῦντες, τῆ τῶν πεσόντων αἰεὶ τῆς ἐπι-
δοσεβείας. μάλισα ὅτε καὶ τῶ σωματικῶ
αἰεὶ τὸν νόμον λατρεύει ὁμοίως ὁκείνοις ἀει-
πεν ἐσπῶδαζον. ἔτοι ἢ μὲν Ἀποστόλων πᾶ-
σας τὰς ἰπιστολάς, ἀγενήτας ἠγοῦντο εἶναι
δεῖν, ἀποστὰ τὴν ἀποκαλοῦντες αὐτὸν ἔ νόμος
Εὐαγγελίῳ ἢ μόνῳ τῶ καὶ Ἐβραίοις λεγο-
μένῳ χρώμενοι, τῶν λοιπῶν σμικρὸν ἐποι-
οῦντο λόγον. καὶ τὸ μὲν Σάββατον καὶ τὴν Ἰεραϊ-
κὴν ἄλλην ἀγωγὴν ὁμοίως ὁκείνοις παρεφύ-
λαττον. ταῖς δὲ αὐ κυριακαῖς ἡμέραις, ἡμῖν
τὰ ἀπαπλήσια εἰς μνήμην τῆς ἔ Κυρίας ἀνα-
στάσεως ἐπετέλου. ὅθεν ἀπὸ τὴν τοιαύτην ἐλ-
χέρησιν τῆς τοιαύτης δελεόχασιν ἀποσηγορίας,
ἔ Ἐβιοναίων ὀνόματες, τὴν τῆς διανοίας πτω-
χείαν αὐτῶν ἀποφαίνοντες. ταῦτη γὰρ ἐπίκλησιν
ὁ πτωχὸς παρ Ἐβραίοις ὀνομάζεται.

CAPUT XXVII.

De Ebionorum Hæresi.

Alios verò quos ab amore Christi
malignus Dæmon dimovere non
potuerat, alia ex parte infirmos esse de-
prehendens, in ditionem suam redegit.
Hi ab Antiquis cognominati sunt ebio-
næi, quippe qui humiliter admodum at-
que abjectè de Christo sentirent. eum
enim simplicem ac vulgarem, nec aliud
quàm hominem esse censebant, qui
profectu virtutis justus factus fuisset;
ceterùm ex viri cum Maria concubitu
procreatum. Porro legis observatio-
nem sibi omninò necessariam duce-
bant, quasi per solam in Christum fi-
dem, vitamque ex ea fide traductam,
salutem consequi non valerent. Alii ab
his, eodem nomine nuncupati, absur-
dam priorum sententiam refugientes,
Christum quidem ex virgine, & ex Spi-
ritu Sancto genitum esse non negant:
sed iidem nihilominus cùm Christum
utpote Deum Verbum ac Sapientiam
Patris ante omnia substituisse minimè fa-
teantur, in eandem cum prioribus im-
pietatem delapsi sunt: cùm præsertim
corporales legis Mosaicæ ceremonias,
perinde ac illi accuratè custodiant. Hi
epistolas quidem Pauli profus rejicien-
das esse censebant, desertorem illum
legis vocantes: solum autem evange-
lium illud, quod secundum Hebræos
dicitur, amplexi, reliqua parvi facie-
bant. Et Sabbatum quidem aliisque Ju-
daicos ritus non secus ac Judæi observa-
bant: Diebus verò Dominicis eadem
quæ nos in memoriam resurrectionis
Domini peragebant. Cuius rei causa
ebionæorum cognomen fortiti sunt,
quo intelligentiæ illorum inopia satis
indicatur. Sic enim mendici apud He-
bræos vocantur.

Huc refer
Niceph.
c. 13. l. 3.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΗ΄.

Περί Κερίνθου Ἡρεσιάρχου.

Κατὰ τὰς δεδηλομένους χρόνας, ἑτέρας
καίρεσεως ἀποσηγορῶν ἠγέμενοι Κέρεινον πα-
ρεκλήψαμεν. Γαίθ' ἔ φωνᾶς ἤδη πεσόντων

CAPUT XXVIII.

De Cerintho Hæresiarcha.

Adem tempestate alterius hæresis
auctorem fuisse Cerinthum accepimus.
De quo Caius is cuius verba supe-
N ij

Huc refer
Niceph.
c. 14. l. 8.